

[Agnete Laustsen]

oner, sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, efterløn osv., kort sagt en ganske stor mundfuld.

For at tage de sociale pensioner først vil jeg gerne understrege – det gjorde ministeren også i sit indlæg – at regeringen og de Radikale naturligvis er indstillet på, at der skal gennemføres forhøjelser af pensionerne. Det er sagt tidligere, og det vil ske med virkning fra 1. april i år. Forhøjelsen af pensionerne foreslås at finde sted på grundlag af en sammenligning mellem den forventede udvikling i lønningerne på arbejdsmarkedet og i de sociale pensioner, der, som alle ved, dyrtidsreguleres. Det er nemlig noget, der ikke bør overses.

I perioden 1983–1987 er pensionerne takket være dyrtidsreguleringen steget væsentlig mere end lønningerne på arbejdsmarkedet. De er steget med ikke mindre end 24,2 pct., mens lønningerne for lønmodtagere på, lad os kalde det arbejdsmarkedet, er blevet forøget med 20,2 pct. og indkomsterne for tjenestemænd med 14,2 pct. Der er således sket en procentvis forbedring af pensionerne, der overstiger den hidtidige procentuelle stigning i lønningerne på arbejdsmarkedet. Det bør heller ikke overses.

I overenskomstperioden 1987–1989 forventes en gennemsnitlig stigning i lønningerne på 8,8 pct., idet lønningerne på arbejdsmarkedet vil stige med 9,4 pct. og lønningerne for tjenestemænd med 8,2 pct.

Den forventede dyrtidsregulering af de sociale pensioner – det svarer til udløsning af fire portioner – vil alene medføre en stigning på 7,6 pct. For imidlertid at sikre, at pensionerne kan holde trit med lønudviklingen på arbejdsmarkedet – den var som nævnt i gennemsnit 8,8 pct. – har Det Radikale Venstre og regeringen foreslået en regulering af pensionstillægget for ca. 600.000 pensionister på 1,2 pct., hvilket vil svare til en samlet årlig forhøjelse af pensionerne med i alt ca. 510 mill. kr. Det medfører, at den samlede folkepension for en enlig pensionist uden ekstra indtægter herefter vil være 46.224 kr. om året og for to samgifte pensionister 87.312 kr. årligt.

For så vidt angår de øvrige forslag – det er syge- og arbejdsløshedsdagpengene – er alle bekendt med, at disse allerede er foreslået reguleret fra 1. juli i år, og vi er derfor enige med ministeren i, at der på nuværende

tidspunkt ikke er økonomisk grundlag eller mulighed for ændringer.

Jeg vil dog i denne forbindelse gerne minde om, at Danmark i forvejen har et ualmindelig godt dagpengesystem såvel med hensyn til dagpengesatsernes højde, niveau, som med hensyn til dagpengeperiodens længde. Bare for at fortælle om nogle af de fordele, vi har, sammenlignet med de øvrige nordiske lande, som jo er os nærmest:

Vi oppebærer i Danmark som arbejdsledige dagpenge for 6 dage om ugen, hvorimod man f.eks. i Sverige kun modtager understøttelse for 5 dage ugentlig. Begrebet karenssdag er afskaffet i Danmark, hvor man i de øvrige nordiske lande, bortset fra Island, stadig væk har en karenstid på 3–5 dage. I Danmark kan man oppebære dagpenge uafbrudt i 2½ år, hvorimod norske lønmodtagere højst kan få dagpenge i 480 dage i løbet af to på hinanden følgende kalenderår. Svenske lønmodtagere under 55 år kan endda kun oppebære dagpenge i en samlet periode på ét år, mens de over 55-årige kan modtage understøttelse i 1½ år.

Jeg vil i øvrigt understrege, at de lavest lønnede – det er hovedsagelig kvinder – med de nuværende satser får 90 pct. af deres løn udbetalt i dagpenge, det vil sige, at dagpenge for deres vedkommende fuldt ud følger lønudviklingen.

Jeg synes også, jeg vil nævne, at efterlønsmodtagerne siden 1984 kun har skullet betale halvdelen af bidraget til arbejdsløshedsforsikringen, og fra 1. januar i år er den hidtil laveste sats, 70 pct.-satsen, som bekendt blevet afskaffet.

Studiestøtten er i lighed med pensionerne omfattet af dyrtidsreguleringen, og som bekendt er en generel omlægning af denne undervejs.

For så vidt angår det af SF fremsatte beslutningsforslag om forhøjelse af de her nævnte overførselsindkomster vil jeg gerne understrege, at vi naturligvis er enige med regeringen i, at forbedringer til enhver tid er ønskelige. Der skal bare være økonomisk grundlag for det.

De forslag, vi her er blevet præsenteret for, vil indebære merudgifter for det offentlige i milliardklassen. Jeg ved ikke hvor mange milliarder. Jeg har indtryk af, at forslagsstillerne heller ikke ved det, for der er ikke